

ПРОТОКОЛ

№ 136

гр. Варна, 05.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

при участието на секретаря Мая М. Петрова
Сложи за разглеждане докладваното от Цвета Павлова Търговско дело № 20233100900515 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:04 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Д. ЯКОБ К., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат С. С., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

ТЪРГОВСКОТО ДРУЖЕСТВО-ОТВЕТНИК „ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, редовно призовано, представлява се от юрисконсулт П. Н., редовно упълномощена и приета от съда от днес.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Т. К. А., редовно призована, явява се лично, депозирала заключението в срока по чл. 199 ГПК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. А. Д., редовно призован, не се явява, не представя заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й. Л. М., редовно призован, не се явява, не представя заключение по съображения, изложени в молба от 19.02.2024 г.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. К. Р., редовно призован, явява се лично.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

ЮРИСК. Н.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като взе предвид редовното призоваване на страните по делото и след спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ, на основание чл. 143 от ГПК пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора като поканва страните да изразят становище по проекта за доклад на делото.

АДВ. С.: Поддържам исковата молба и допълнителната искова молба. Запознат съм с доклада и нямам възражения по същия.

ЮРИСК. Н.: Оспорвам исковата молба и допълнителната искова молба, като поддържам отговора и допълнителния отговор. Запозната съм с доклада и нямам възражения по същия.

СЪДЪТ прикани страните към спогодба.

АДВ. С.: Не можем да бъде постигната спогодба.

ЮРИСК. Н.: Не можем да постигнем спогодба.

СЪДЪТ, като съобрази поведението на страните и невъзможността за спогодба, на основание чл. 145, ал. 3, пр. последно вр. чл.146 от ГПК, пристъпи към **УСТЕН ДОКЛАД** на делото в смисъла, в който е докладван с Определение № 91/17.01.2024 година, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на Д. Я. К. срещу ЗД „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, с която са предявени искове за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 40 000 лв., вследствие на ПТП, настъпило на 08.01.2020 год., около 10.30, настъпило в гр. Варна, местност „Евксиноград“, в началото на ул. 18-та, и причинено от Р. К. Р., който при управление на лек автомобил „Фиат Браво“, рег.№ *****, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, ударя ищеца, който в това време е извършвал изкопна дейност, причинявайки му средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на външния глезен на лявата подбедрица, ведно законна лихва от датата на предявяване на писмената застрахователна претенция №94-С-188/14.10.2020 г. до окончателното заплащане на сумата, които суми са платими по банкова сметка със статут на клиентска съгласно чл. 39 от ЗА IBAN *****, с титуляр

адв. С. С. от ВАК.

В исковата молба ищецът излага, че на 08.01.2020 год., около 10.30 водачът на лек автомобил марка „Фиат Браво“, рег.№ ***** ударил ищеца в гр.Варна, местност “Евксиноград“, в началото на ул. 18-та, който в това време е извършвал изкопна дейност, като му е причинил средна телесна повреда, която се изразява в счупване на малкия пищял в областта на глезена на левия крак и контузно разкъсна рана в същата област. Последното обусловило трайно затруднение в движението на долен ляв крайник за период от около 1,5-2 месеца. Сочи се, че в резултат на травматичните увреждания и на претърпяното ПТП ищецът се е затворил и неговият нормален ритъм на живот бил нарушен. Сочи се също така, че в хода на досъдебно производство № 108/2020 год. по описа на Пето РУ - ОД - МВР - Варна по безспорен начин е доказана вината на водача на автомобила, но ищецът се е възползвал от разпоредбата на чл. 343, ал. 2, т. 2 от НК като е пожелал да не търси наказателна отговорност на водача причинил ПТП. Ищецът твърди, че към датата на ПТП лекият автомобил е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, към което ищецът е подал заявление за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение, по което е налице произнасяне към настоящия момент, с което се отхвърля искането. Ето защо, сезира съда с искане за осъждане на ответното дружество да му изплати претендираните неимуществени вреди.

Предявените искове са с правно основание чл. 432 КЗ вр. чл. 45 с чл. 52 ЗЗД и чл. 497, ал. 1, т. 2 КЗ вр. с чл. 86 ЗЗД.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК, ответникът ЗД „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД депозира отговор, в който не оспорва наличието на застраховка „Гражданска отговорност“. Оспорва иска за неимуществени вреди по основание, като счита, че не са осъществени предпоставките от фактическия състав на неправомерното увреждане по чл. 45 от ЗЗД. Оспорва се твърдението в исковата молба за виновно извършено противоправно поведение от страна на водача на лекия автомобил, както и наличието на пряка причинно-следствена връзка между действията на застрахования и настъпилия вредоносен резултат. Оспорва вида и характера на описаните телесни увреждания, механизма на преминаването им и причинноследствената връзка с извършеното ПТП. Оспорва твърдението за

наличие дълбоко емоционално разстройство и силен психологически стрес. Релевира възражение з съпричиняване от страна на ищеца към настъпването на деликта и към настъпването на вредоносния резултат, изразяващо се в несъобразяване на поведението на пострадалия с пътното платно, който под въздействие на алкохол е извършвал изкопни работи и не се е съобразил с движението по пътното платно. Оспорва иска за неимуществени вреди по размер, като счита, че претендираната обезщетение е прекомерно с оглед принципа на справедливост и практиката на съдилищата. В условията на евентуалност се посочва, че дори и да се приеме, че справедливото обезщетяване възлиза на исканата сума от ищеца, то тази сума следва да бъде редуцирана с приноса на пострадалото лице към настъпването на вредоносния резултат. Излагат се самостоятелни основания за неоснователност на иска за законна лихва. Твърди се, че неоснователността на главния иск води до неоснователност на акцесорните, както и се посочва, че поради неизяснеността на основанието на претенцията, то ответникът не е изпаднал в забава. В условията на евентуалност се оспорва и началната дата, от която се претендира лихва за забава с твърдението, че са били изискани допълнителни документи, както и влязъл в законна сила акт установяващ вината на застрахования в ответното дружество водач.

В срока по чл. 372 ГПК, ищецът депозира допълнителна искова молба, с която оспорва наведените твърдения от ответното дружество, развивайки и правни доводи.

С депозирания в срока по чл.373 ГПК допълнителен отговор на допълнителната искова молба, ответното дружество поддържа отговора си.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си. Повдигнатият правен спор възлага в тежест на ищцата по настоящото дело доказване на активната ѝ легитимация, фактът на настъпилото ПТП, наличие на валидно застрахователно правоотношение, настъпването на неимуществени вреди, размерът на същите, причинно-следствена връзка между ПТП и вредоносния резултат, както и наличието на забава на кредитора и началния ѝ момент.

В тежест на ответника е да установи наведените правоунищожаващи, правопогасяващи или правоотлагащи твърдения, както и релевираните възражения за съпричиняване.

ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНО УСТАНОВЕНО И НЕНУЖДАЕЩО СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ наличието на застрахователна полица, валидно сключена между водача на лекия автомобил, участвал в процесното ПТП и ответното дружество за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на покритие 20.08.2020 год.; отправянето на застрахователна претенция от ищеца към ответното дружество;

УКАЗВА на страните, че са се позовали на всички релевантни факти за очертаване на основанието на иска, както и са ангажирали допустими доказателствени средства за твърдяните от тях факти и обстоятелства.

УКАЗВА на страните възможността в съдебното заседание да изложат становище във връзка с доклада по делото, както и възможността да уредят доброволно възникналия помежду им спор - чрез сключване на спогодба или чрез съдействие на медиатор.

СЪДЪТ докладва служебно изисканото и постъпило ДП № 108/2020 г. по описа на Районна прокуратура – Варна, в заверено копие.

СЪДЪТ докладва постъпила вх. № 4315/19.02.2024 г. молба, подадена от вещото лице Й. М., в която е посочено, че поради неприлагането на наказателното дело е в невъзможност да изпълни поставените задачи, като моли да му бъде дадена допълнителна възможност да изготви експертизата.

АДВ. С.: Моля, да приемете като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи. Да се приеме като доказателство по делото ДП 108/2020 г. в заверено копие. Да се даде възможност на вещите лица да изготвят заключенията по съдебномедицинската и съдебно-автотехническата експертиза.

ЮРИСК. Н.: Не възразявам да бъдат приети като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи. Да се приеме като доказателство по делото ДП № 108/2020 г. в заверено копие. Да се даде възможност на вещите лица да изготвят заключенията по съдебномедицинската и съдебно-автотехническата експертиза.

СЪДЪТ намира, че представените с исковата молба, отговора на

исковата молба и допуснати до приемане писмени документи следва да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото.

Като такова следва да бъде прието служебно изисканото и постъпило ДП № 108/2020 г. в заверено копие.

На вещото лице Й. М. следва да бъде дадена възможност за датата на следващо съдебно заседание да изготви и да депозира заключението по назначената съдебно-автотехническа експертиза в срока по чл. 199 ГПК, с оглед постъпилата от същия молба, каквато възможност следва да бъде дадена и на вещото лице Д. Д..

С оглед горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи: постановление на Районна прокуратура – Варна от 27.04.2023 г., констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 3229/08.01.2020 г., застрахователна претенция вх. № 94-С-188/14.10.2020 г., съдебномедицинска консултация № 9/2020 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените с отговора на исковата молба писмени документи: писмо изх. № 0-92-13605/23.10.2020 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените с допълнителния отговор на допълнителната искова молба писмени документи: писмо с изх. № 0-92-13605/23.10.2020 г.; писмо с изх. № 0-92-558/14.01.2022 г. и електронно писмо.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото ДП № 108/2020 г. по описа на Районна прокуратура – Варна, в заверено копие.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на вещите лица Й. М. и Д. Д., за датата на следващо съдебно заседание да изготвят и да депозират в срока по чл. 199 ГПК заключенията по назначените съдебно-автотехническа и съдебномедицинска експертизи.

СЪДЪТ докладва постъпило вх. № 5144/27.02.2024 г. заключение по

допуснатата съдебно-психологична експертиза.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на вещото лице, като сне самоличността ѝ, както следва:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Т. К. А., 61 години, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и дела със страните по спора, предпредена за отговорността по чл. 290 НК, дала заключение по съвест.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А.: Поддържам заключението си.

АДВ. С.: Нямам въпроси към вещото лице А.. Моля, да приемете заключението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А. НА ВЪПРОСИТЕ ЮРИСК. Н.: Анамнезата и изследването са проведени в амбулаторни условия по данни на освидетелствения, като питането Ви дали има други способи, използвани освен по данни на освидетелствения, някакви психологични изследвания, ще отговоря, че няма такива данни. Съобщила съм медицинската документация във връзка с получената травма, която е приложена по делото. Относно психично състояние няма медицински документи приложени. В заключението си съм посочила, че освидетелственият има страх от височини, а по отношение на това, че се касае за ПТП и на въпроса Ви дали това чувство има общо с процесното ПТП, тъй като съм посочила, че има и друга травма, която е настъпила в по-ранен етап, обяснявам, че обичайно фобийните състояния, които се развиват след ПТП така наподобяват ситуации, които са близки до ПТП-то по определени характеристики. В случая, това е станало на пътното платно и наистина, ако акрофобията – страхът от височини, така привидно няма връзка с това, но всяка стресова ситуация, независимо каква е, е възможно да отключи определени фобийни състояния и не е задължително те да са точно свързани с елементите на ситуацията, която го е отключила. В случая, той твърди, че акрофобията е от този момент, но няма определени данни, че точно тогава е възникнала. Това е по негово данни и добре описват като характеристика на преживяването си изкачване на високо. Дали ми е известно предходната травма, която е получил, от какъв характер е, в следствие на какво и как е настъпила, по отношение на ръката, ще кажа, че няма данни, не съм разполагала с такива данни и той не свързва фобията с тази травма на ръката. Не ми е разказвал подробности как е станало. Той твърди, че към момента се е появило това преживяване и този страх. По

отношение на това дали има някакви психологически изследвания, които да отговорят на тези въпроси и има ли някаква методология, или някакви други способности, които са по-специфични, казвам, че фобийните състояния най-добре се диагностицират при експозиция. Всъщност, най-сигурното наблюдаване на преживяването на фобия, ако съответно страдащият от нея бъде поставен във фобийната ситуация. Т.е. аз трябваше да го заведа някъде на високо, но това няма как да стане при едно обикновено изследване. Или може да бъде чрез въвеждане във виртуална реалност, като за съжаление не разполагаме с тези методи. Няма други специфични тестове, които могат да бъдат направени. Дали има данни за страх от пресичане на пътни платна или движещи се автомобили, няма данни, като аз съм го питала специално за това, тъй като обичайно при ПТП това е най-често срещаната фобия, като той отговори, че няма такъв страх, а по-скоро има страх от височините. Дали е възможно този страх от височините да е по рождение, обяснявам, че по рождение – едва ли, но в една възраст, след 40-годишна възраст, различно, според индивидуалното стареене на човек и промените, които настъпват с възрастта при него, вестибуларният анализатор, в резултат на промените, които настъпват и той е част от мозъка, вестибуларният анализатор това е анализаторът, който контролира нашата стабилност и всъщност е с много фина настройка и е много чувствителен към всякакви промени, вкл. съдови заболявания, високо кръвно налягане, като в този случай имаме високо кръвно налягане, като след една определена възраст, много хора след 40-50-годишна възраст имат оплаквания, че се появява страх от височини. Не е нещо необичайно. Така, че би могло да бъде свързано и с промените, които са настъпили във вестибуларния анализатор. Но, самото ПТП, самият инцидент, е провокиращият момент, който е отключил този страх. Т.е., една предразположеност, чисто физиологично, в резултат на стреса, да отключи страха. Така може да бъде обяснена патогенезата на това състояние. Относно неврологичния статус, където е разгледана употребата на алкохол, като на въпроса дали освен неговите твърдения, има индикации за това дали е приема или е склонен да приема, или не приема алкохол, ще обясня, че специално беше обърнато внимание на алкохола, тъй като по време на изследването усетих, че има дъх на алкохол. Това беше преди обед, като това означава обичайно склонност по това време да се употребява алкохол, говори за някаква злоупотреба, ако няма зависимост вече развита. Той каза, че е пил

една бира и обичайно по това време не употребява. Т.е., когато е на работа не употребя. Този ден не е на работа и за това си е позволил докато чака да изпие една бира. Това е пак по негови данни. Няма никакви данни по делото и доказателства, че той е употребил алкохол. Той е ограничил своята трудова ангажираност, във връзка с фобията от височини. Той работи в строителството и когато се работи на високо, тези дни го освобождават. Този ден е почивен и за това той беше употребил алкохол.

ЮРИСК. Н.: Нямам други въпроси към вещото лице А.. Моля, да приемете заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение на вещите лица по съдебно-психиатричната/психологична експертиза, следва да бъде прието и приобщено като доказателство по делото.

СЪДЪТ констатира, че с представената справка, вещото лице **Т. А.** е посочила като възнаграждение за положения от нея труд, сумата от **300,00 лева**, поради което намира, че окончателното възнаграждение на вещото А. следва да бъде определено така посочения от нея размер.

СЪДЪТ намира, че разликата от определения депозит от **200,00 лева** до окончателния определения такъв от **300,00 лева**, а именно: сума, в размер на **100,00 лева**, следва да бъде изплатена от бюджета на съда.

С оглед горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото днес изслушаното заключение на съдебно-психиатричната/психологична експертиза.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на вещото лице, в размер на 300,00 лева.

ИЗПЛАЩА възнаграждение на вещото лице, платимо от бюджета на съда (издаден РКО за сумата от **200,00 лева**).

ДА СЕ ИЗДАДЕ разходен касов ордер на вещото лице за остатъка от дължимото ѝ възнаграждение, за сумата от **100,00 лева**, платимо от бюджета

на съда.

АДВ. С.: Ще редуцираме събирането на гласни доказателства с разпита на един свидетел, който водим в днешно съдебно заседание, като се отказваме от втория ни допуснат свидетел.

СЪДЪТ като взе предвид изявлението на процесуалния представител на ищцовата страна, намира, че следва да отмени определение № 91/17.01.2024 г. от разпоредително заседание, в частта, в която на ищцовата страна е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели, като в днешно съдебно заседание следва да бъде проведен разпит на един такъв.

С оглед горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И

ОТМЕНЯ определение № 91/17.01.2024 г. от разпоредително заседание, в частта, в която на ищцовата страна е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели, като в днешно съдебно заседание следва да бъде проведен разпит на един такъв.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля, допуснати на ищцовата страна при режим на водене, като сменя самоличността му, както следва:

СВИДЕТЕЛЯТ *****, лична карта № *****/23.10.2023 г., издадена от МВР - Добрич, 47 години, българин, български гражданин, неженен, осъждан по чл. 194 НК, без родство и дела със страните по спора, предупреден за отговорността по чл. 291 НК, обещава да говори истината.

СВИД. Й.ОВ НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. С.: Познавам Д.. Ние бяхме колеги. Вече не сме колеги, понеже той е в малко нетрудоспособно състояние. Знам, че той претърпя ПТП. Ние бяхме двамата когато стана инцидента. Не помня точно коя година стана. Бяхме с моята кола и като отидохме на един обект, тук около Варна. Не мога да кажаа точно къде беше обектът, тъй като аз Варна не я познавам много. Започнахме работа, като ние трябваше да следим нивото на изкопа. Багерът беше от едната страна, камионът отпред. Ние двамата бяхме между багера и камиона и наблюдавахме. В един момент аз видях, тъй като бях малко по-назад, за да не ме пръска багерът с пръст,

съответно и Д., видях, че идва една кола. Предположих, че ще намали или поне някакъв звуков сигнал ще подаде, което е напълно нормално, защото и аз съм шофьор и знам за какво става въпрос. Видях, че човекът нямаше да спре и аз съответно се прибрах навътре, като минах между багера и камиона плътно, като го наблюдавах и чаках да мине, за да изляза малко по-назад и да си гледам работата. В този момент чух как Д. каза „ох“ и падна. Шофьорът спря на известно разстояние. Не мога да кажа колко метра, слезе от колата, дойде погледна го и реално на прост език „си обърна гъза и замина“.

СЪДЪТ приканва свидетеля Й.ов при отговорите си на поставените въпроси от процесуалния представител на ищцовата страна да използва съответстващия на институцията, в която се намира, начин на изразяване.

СВИД. Й.ОВ НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. С.: След това въпросният господин си тръгна с колата. А ние останахме на обекта. Аз помогнах на Д. да се изправи. Не знам дали сте запознат с медицинските неща, но когато раната започне да изстива, започва да боли. Той се изправи, като нямаше и 5 минути и седна, тъй като не можеше да стои на крака изправен. Свали си обувката и видяхме, че има кръв. Обадохме на техника, той дойде, видя за какво става въпрос и каза да си тръгваме. Качихме се в моята кола, понеже с нея пътувахме. От там, аз го закарах у тях, а аз се прибрах у дома. Вечерта Д. ми се обади и ми каза, че не е добре и ме моли да го заведа до Бърза помощ в Добрич. Аз запалих колата, заведох го. Там му направиха промивка на раната, шиха ли го, не мога да Ви кажа. Знам, че трябваше да му правят дренажи и му направиха такива. Той 6 месеца не беше на работа. След това ходи на рехабилитация и съответно почти година не беше добре. Опитва се да започне работа, но можеше да върши вече това, което вършеше като строителен работник. Промени му се походката. Трудно му беше изкачването по стълба. И въобще имаше много забавена реакция при използването на краката си. Психически това му се отрази много зле. Той говореше само за това. В момента не мога да кажа дали има някакви страхове, но тогава като пресичахме пешеходна пътека, понеже аз събота и неделя, когато почивам се движа с него, заедно ходим до Градската градина в Добрич, той като видеше пешеходна пътека и коли, се спираше и стоеше на едно място, мирно, като войник, все едно и в казармата. Аз му помагах да пресича. Аз също бях много притеснен, като цяла седмица имах чувството, че само това сънувах –

как той падна и какво стана с него. Това е, друго нямам какво да кажа.

АДВ. С.: Нямам други въпроси към свид. Й.ов.

СВИД. Й.ОВ НА ВЪПРОСИТЕ НА ЮРИСК. Н.: Като строителни работници и аз, и Д. бяхме преминали инструктаж за безопасност. При работата на обекта, участъкът беше обезопасен от вътрешната страна. Участъкът беше обезопасен от към страната на обекта. От към страната на пътното платно не помня дали имаше някакви заграждения или мрежи. Бяхме облечени със светлинни жилетки и с поставени каски на главите, което е задължително на обекта, иначе нямаше да ни пуснат да работим. Дейността, която осъществявахме се състоеше в това, багерът, докато копаеше, ние наблюдавахме и на определен период от изкопа, заставахме с лапата, съответно, лицето, което е оторизирано – бригадир или технически ръководител, наблюдаваше нивото на изкопа, понеже ние гонихме нивото. Докато бригадирът наблюдаваше нивото на изкопа, ние само стояхме и гледахме. Когато се изкопаеше дадена площ, например 2 метра, ние слизахме с лапата, която се разпъва, като бригадирът отиваше на окуляра и гледаше колко е нивото и дали трябваше да се копае още или да се качи нагоре. Багерът и камионът бяха на пътното платно. Ние правихме ограда. Има две пътни платна за движение в участъка. Не ми е известно по време на работа Д. да е употребявал алкохол. Иначе през почивните дни – бира, да. Автомобилът не се движеше с висока скорост. Според мен се движеше с умерена скорост. Не знам дали имаше табели за ограничение на скоростта, но при положение, че вижда багер, той би трябвало да намали и най-малкото да подаде звуков сигнал. Поне аз така разсъждавам. Аз и Д. се намирахме между багера и камиона. Това е беше на едната пътна лента. Автомобилът се движеше по свободната лента, но беше много малко разстоянието между багера и бордюра. Шофьорът малко така се качи и тръгна, като аз го видях, че идва малко към мен. Д. беше между багера и камиона. Аз бях обърнат към багера, понеже кофата му малко или много пръскаше пръст и автомобилът като мина покрай мен само чух „ох“, но не видях самия удар. След това видях колегата ми как падна. Лекият автомобил продължи и след това спря. Когато чух „ох“ и се обърнах, автомобилът беше до моя колега. Аз видях задницата на автомобила как мина покрай него. Не знам дали Д. има някакви други фобии и страхове. Просто известно време се чувстваше много дискомфортно след

случката. Към днешна дата ходи сам, но много внимава. Д. не може да работи на високо. Той изобщо не работи най-вече заради единия крак, защото не може да се движи така, както преди. След като стана инцидента, видях, че има кръв. Забелязах подутините на крака вече след като го заведох в болницата. Инцидентът стана около 10:00 сутринта, а ние отидохме в болницата около 18:00 часа. Кръвта я видях още на място, на обекта. Като отидохме в болницата, кракът му вече беше много подут. Местопроизшествието не беше посетено от лекарски екип. Никой не извика лекарски екип.

ЮРИСК. Н.: Нямам други въпроси към свид. Й.ов.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля, допуснат на ответната страна при режим на призоваване, като сменя самоличността му, както следва:

СВИДЕТЕЛЯТ Р. К. Р., лична карта № ***/29.07.2020 г.,** издадена от МВР – Варна, 46 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство и дела със страните по спора, предупреден за отговорността по чл. 291 НК, обещава да говори истината.

СВИД. Р. НА ВЪПРОСИТЕ НА ЮРИСК. Н.: Известно ми е за ПТП-то. То се случи през 2020 г., като движейки си по тази улица 18-та, която е много тясна улица и едва се разминават две коли, видях един багер, който извършваше изкопни дейности. Двама работника, които стояха пред багера и един камион след тях. За да могат да се размина с багера и другата страна на улица, където има ограда и храсти, спрях колата, за да мога да извърша маневрата, защото беше много тясно мястото. Когато подминах багера с много ниска скорост, видях двама работника, които бяха с гръб към колата, държаха лопати в ръцете и в момента, в който стигнах до тях, т.нар. „потърпевш“, вървейки назад към колата с лопата в ръка, се удари в колата и падна на земята. Той се удари в предната част на колата, дали в гумата или в предния калник, ще Ви излъжа, не можах да разбера. Падна на земята, аз слязох от колата, отидох до него и го попитах дали му има нещо, добре ли е. Той ми каза, че е добре, че нищо му няма, изправи се, след това го попитах дали иска да извика КАТ и да го закарам до болницата, той ми каза, че не иска и че нищо му няма. Аз мислех, че всичко е приключило с това, че той се изправи и видимо нищо му нямаше. И до там. След това разбрах, че има ПТП, където ме викат в пето районно, за да давам показания, досъдебно

производство. И нещата се развиват по този начин. Този, който беше с пострадалия го придържаше, но той направи две-три крачки и аз видях, че нищо му няма. Той си вървеше. Не видях кръв. Той стоеше на двата си крака, но се допираше на лопатата, която държеше. След това разбрах, че има счупване, от досъдебното производство, които тогава не се виждаха, че има такива. Той лъхаше на алкохол, но понеже не бяхме извикали КАТ в случая, нямаше как да разбере дали е пил или не е пил. Сметнахме, че след като той стана и нищо му нямаше, лъхаше на алкохол, но не мога да кажа дали е бил пиан, пил ли е в момента, от предната вечер ли е.

ЮРИСК. Н.: Нямам други въпроси към свид. Р..

СВИД. Р. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. С.: Уличката, по която тръгнах е дълга около 1 км. Това стана в началото на уличката. От началото на улицата, на не повече от 20 метра бяха разположени багерът и камионът. В момента, в който видях багера, след това, в момента, в който стигнах до задната част на багера, забелязах двамата работници и камиона. През цялото това аз се движих на първа скорост, като първо спрях, за да мога да извърша маневрата, за да избегна багера, защото от другата страна е ограда с храсти и за да мога да не си ударя колата или огледалата, спрях и след това на първа скорост, с не повече от 10 км/ч да е било, нямам спомен. Пътното платно е еднолентово. Не е разграфено и няма осева линия на пътното платно. Едва са разминават две коли. За да могат да го направят, едната спира, отбива вдясно, за да може да мине другата. Ударът стана в предната дясна част на автомобила. Нямаше никакви щети и деформации по колата. Останах на мястото след удара около 5-10 минути, докато го попитах дали му има нещо. След това, защото отидох до къщи, за да взема едни документи и като се връщах него вече го нямаше на мястото, където беше.

АДВ. С.: Нямам други въпроси към свид. Р..

СЪДЪТ намира, че за изготвяне на съдебномедицинската и съдебно-автотехническата експертизи производството по делото следва да бъде отложено за друга дата, поради което

О П Р Е Д Е Л И

За изготвяне, изслушване и приемане на заключенията по

съдебномедицинската и съдебно-автотехническата експертизи **ОТЛАГА И НАСРОЧВА** производството по делото за **07.05.2024 г. от 10.30 часа**, за което ищцовата и ответната страни уведомени в днешно съдебно заседание чрез процесуалните им представители, вещите лица Д. Д. и Й. М. следва да бъдат призовани.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.41 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____